HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

הא נמי אכלה. דקנין כספו היא ואוכלת דבר תורה ועד דנעיל לה דשויה חלוצה לכלה: **הכא אין לו להאכיל במקום אחר.** שמין לו אפי' אמותרת לו: **נפק גריס.** דקסבר קהל גריס לא מקרי קהל ואינן בכלל לא יבא פגוע דכא ונושאה בהיתר ומחלילה תרומה: **והא נעי מיניה ר' יוחנן מרבי אושעיא.** לקמן בשמעתין ולא פשיט ליה מי מחלילה בתרומה או לא: **מיתמר.** לשנויי קושיין אמת: **הואיל ומחלילה** (ג) **גלח ידעה.** היה נשוי כהן אפי' ואוכלת בתרומה ונעשה פגוע דכא ובא עליה לא תאכל בתרומה דשויה חללה לנשואה לפסול לו ואפ"ג ידעה משנעשה פגוע דכא הרי זו אוכלת משום היא בפ' הערל (לקמן ע.). אלמא מלינו פגוע דכא כהן מחלל במקום אחר הלכך בקידושי עבירה נמי מחלל כל זמן שלא עשאה חללה: **שכבר אכלה.** כשהוא בריא: **ליה פברי.** שמין (ג) יודע לפרסה: **למאן אי לר' יהודה כו'.** הש"ס הוא דקא בעי לה ומפרש והוא סיפא ופשטה אבל ר' הושעיא לא פשיט ליה מידי כלאמרן לעיל הא בעא מיניה כו': ואית דמפרשי **ליה ליה פברי.** ליה צריכה לפרש לאמאן קאזיל אי לר' יהודה כו'. ומשום הוא מפני שני דבריס מלא לאמרן לעיל ולא פשט ליה ואם כן לדברי הושעיא קאמר לה לכולה מילתא הא פשטה בסקנא ועוד דקנסיך וחזיל לפרושי דלא צריכה ליה למיבעיא לן ולא נפיק בסיפא מא שמע מינה צריכה רבא: **בין נקדושתיה קאי כו'.** לקמן בפרק הערל (דף עו.) מיבעיא לן כהן פגוע דכא מהו בגיורת בקדושתיה קאי ואסור כו' והכא אין בקדושתיה קאי כהן הנעשה פגוע דכא אין בקדושת כהן קאי ואסור בכל האסורות לכהונה אין לאו בקדושתיה קאי ומינו מוכחי מלישא משה פגומה לא אלמה: **אי נקדושתיה קאי לא אלמה דהא אמר מר בת גר זכר כנס חלל וכר.** וצא חלל פסולה לכהונה בפרק עשרה יוחסין(ה) וכיון דנקדושתיה קאי לא אלמה לתמרינן הרי זו פסולה לו ועשאה חללה בביאתו: **ואי לאו נקדושתיה קאי.** ואינה אסורה לו משום קדושת חפי' הכי לא אלמה אסורה לו משום פגוע דכא כהן גריס איקרי קהל. פלוגתא דר' יהודה ור' יוסי בפרק עשרה יוחסין(ו): **אלינא דהאי תנא.** קמיבעיא ליה לר' יוחנן וכגון דאמה מישראל: **כשרות ליפוספא כה.** ולאויה לכהונה ולאו קדושה לאקרויי קהל ומותרת לפגוע דכא ואוכלת ממה נפקא לה דאי נמי נקדושתיה קאי הרי זו מותרת לו ומשום פגוע דכא לא מיתסר כה דהא לא איקרי קהל: **או דלמא קדושה נמי ליפוספא כה.** ולאויה לכהונה ולאו קדושה לאקרויי קהל ומותרת לפגוע דכא ואוכלת ממה נפקא לה דאי נמי נקדושתיה קאי הרי זו פסולה לו ואם כן אפילו בגיורת היתר כהונה. הלא ליתנא דקדושה משמע כהונה כדלאמרינן לעיל (כ.) לאקרויי קדושה אלמנה לכה"ג ופ"ה גשון אמר דבא גר וגיורת קא מיבעיא ליה ופליגא דר' אלעזר בן יעקב ודעי מאי כשרות ליפוספא כה אינה פירוש בהיתר משמע דאי אפשר שיהא אמה מישראל ליקרא קהל פירוש אף כשרות דקהל עם היתר כהונה אבל בת גר וגיורת לית בה כל כך (אלא) כשרות דקהל ולא קדושה לכהונה ס"ל לה נקראת קהל ומותרת לפגוע דכא אם אמת הדבר ללמוד ליפוספא כה אינה אסורה לו משום קדושה אלא משום פגוע דכא ואפילו הכי אסורה ליה כלאמרינן דבא גר כבא חלל אלינא דר' אלעזר נמי דלאמר דבא גר וגיורת לא תנשא לכהונה או ללמוד קדושה מתוספת בה בהיפך דאמה מישראל יותר מבת גר וגיורת דמותרת לכהונה והך דאין אמה מישראל נמי דקדושה ליה בה להנשא לכהן מ"מ כשרות אית בה להיות בכלל קהל ומחיל בפגוע דכא ולא אלמה אין לנו בקדושתי' קאי אין לנו בקדושתיה קאי וכ"ש פ' דרשון עיקר:

תוספות רש"י

בת גר זכר. ופפילו מישראלית, **כבת חלל זכר.** ופסולה לכהונה, אבל בת גיורת מישראל כשרה (קדושין עז.).

תורה אור השלם

1. וְכֹהֵן כִּי יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיַן כַּסְפּוֹ הוּא יֹאכַל בּוֹ וְיִלִיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ: ויקרא כב יא

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הואיל ומחלילה נלע"ג. נ"ב פ' כשלא בא עליה לאחר שנעשה פגוע דכא ע"ל כ"פ הערל: (ב) ד"ה ליפ וכו' שמין אני יודע:

תוספות ישנים

והכא כיון שהיא משמרת לגיאה פסולה לא אכלה זר' אלעזר זר' שמעון מכשיריס לאחרי משמרת לגיאה פסולה אכלה וכיון דהגיע ומנו יאכלו דקנין כספו הוא:

א) והוסיף הוא דקרי לקדושה קניאת קהל ולכאורה היינו כהונה. הלא ליתנא דקדושה משמע כהונה כדלאמרינן לעיל (כ.) לאקרויי קדושה אלמנה לכה"ג ופ"ה גשון אמר דבא גר וגיורת קא מיבעיא ליה ופליגא דר' אלעזר בן יעקב ודעי מאי כשרות ליפוספא כה אינה פירוש בהיתר משמע דאי אפשר שיהא אמה מישראל ליקרא קהל פירוש אף כשרות דקהל עם היתר כהונה אבל בת גר וגיורת לית בה כל כך (אלא) כשרות דקהל ולא קדושה לכהונה ס"ל לה נקראת קהל ומותרת לפגוע דכא ואפילו הכי אסורה ליה כלאמרינן דבא גר כבא חלל אלינא דר' אלעזר נמי דלאמר דבא גר וגיורת לא תנשא לכהונה או ללמוד קדושה מתוספת בה בהיפך דאמה מישראל יותר מבת גר וגיורת דמותרת לכהונה והך דאין אמה מישראל נמי דקדושה ליה בה להנשא לכהן מ"מ כשרות אית בה להיות בכלל קהל ומחיל בפגוע דכא ולא אלמה אין לנו בקדושתי' קאי אין לנו בקדושתיה קאי וכ"ש פ' דרשון עיקר:

מפי המורה כה גר וגיורת קמיבעיא ליה. אלינא דהאי תנא מי כשרות ליפוספא כהן דאמה מישראל לאקרויי קהל אבל בת גר וגיורת לאו קהל הוא ואוכלת קדשים כדאמר לעיל מי שאינו מן המובחר נפק יתיר מן הפסול ואפילו הכי אוכלת בתרומה: **והא בעא רבי יוחנן מר' אושעיא ולא פשיט ליה.** מלרבי הושעיא פריך ותימה דלקמן מסקינן דרבי יוחנן בעי מלרבי ר' אלעזר בן יעקב מבל מלינא דר' אלעזר ור' שמעון אפשר שמותרת לו: **נפק גריס.** דקסבר קהל גריס לא מקרי קהל ואינן בכלל לא יבא פגוע דכא ונושאה בהיתר ומחלילה תרומה: **והא נעי מיניה ר' יוחנן מרבי אושעיא.** לקמן בשמעתין ולא פשיט ליה מי מחלילה בתרומה או לא: **מיתמר.** לשנויי קושיין אמת: **הואיל ומחלילה** (ג) **גלח ידעה.** היה נשוי כהן אפי' ואוכלת בתרומה ונעשה פגוע דכא ובא עליה לא תאכל בתרומה דשויה חללה לנשואה לפסול לו ואפ"ג ידעה משנעשה פגוע דכא הרי זו אוכלת משום היא בפ' הערל (לקמן ע.). אלמא מלינו פגוע דכא כהן מחלל במקום אחר הלכך בקידושי עבירה נמי מחלל כל זמן שלא עשאה חללה: **שכבר אכלה.** כשהוא בריא: **ליה פברי.** שמין (ג) יודע לפרסה: **למאן אי לר' יהודה כו'.** הש"ס הוא דקא בעי לה ומפרש והוא סיפא ופשטה אבל ר' הושעיא לא פשיט ליה מידי כלאמרן לעיל הא בעא מיניה כו': ואית דמפרשי **ליה ליה פברי.** ליה צריכה לפרש לאמאן קאזיל אי לר' יהודה כו'. ומשום הוא מפני שני דבריס מלא לאמרן לעיל ולא פשט ליה ואם כן לדברי הושעיא קאמר לה לכולה מילתא הא פשטה בסקנא ועוד דקנסיך וחזיל לפרושי דלא צריכה ליה למיבעיא לן ולא נפיק בסיפא מא שמע מינה צריכה רבא: **בין נקדושתיה קאי כו'.** לקמן בפרק הערל (דף עו.) מיבעיא לן כהן פגוע דכא מהו בגיורת בקדושתיה קאי ואסור כו' והכא אין בקדושתיה קאי כהן הנעשה פגוע דכא אין בקדושת כהן קאי ואסור בכל האסורות לכהונה אין לאו בקדושתיה קאי ומינו מוכחי מלישא משה פגומה לא אלמה: **אי נקדושתיה קאי לא אלמה דהא אמר מר בת גר זכר כנס חלל וכר.** וצא חלל פסולה לכהונה בפרק עשרה יוחסין(ה) וכיון דנקדושתיה קאי לא אלמה לתמרינן הרי זו פסולה לו ועשאה חללה בביאתו: **ואי לאו נקדושתיה קאי.** ואינה אסורה לו משום קדושת חפי' הכי לא אלמה אסורה לו משום פגוע דכא כהן גריס איקרי קהל. פלוגתא דר' יהודה ור' יוסי בפרק עשרה יוחסין(ו): **אלינא דהאי תנא.** קמיבעיא ליה לר' יוחנן וכגון דאמה מישראל: **כשרות ליפוספא כה.** ולאויה לכהונה ולאו קדושה לאקרויי קהל ומותרת לפגוע דכא ואוכלת ממה נפקא לה דאי נמי נקדושתיה קאי הרי זו מותרת לו ומשום פגוע דכא לא מיתסר כה דהא לא איקרי קהל: **או דלמא קדושה נמי ליפוספא כה.** ולאויה לכהונה ולאו קדושה לאקרויי קהל ומותרת לפגוע דכא ואוכלת ממה נפקא לה דאי נמי נקדושתיה קאי הרי זו פסולה לו ואם כן אפילו בגיורת היתר כהונה. הלא ליתנא דקדושה משמע כהונה כדלאמרינן לעיל (כ.) לאקרויי קדושה אלמנה לכה"ג ופ"ה גשון אמר דבא גר וגיורת קא מיבעיא ליה ופליגא דר' אלעזר בן יעקב ודעי מאי כשרות ליפוספא כה אינה פירוש בהיתר משמע דאי אפשר שיהא אמה מישראל ליקרא קהל פירוש אף כשרות דקהל עם היתר כהונה אבל בת גר וגיורת לית בה כל כך (אלא) כשרות דקהל ולא קדושה לכהונה ס"ל לה נקראת קהל ומותרת לפגוע דכא ואפילו הכי אסורה ליה כלאמרינן דבא גר כבא חלל אלינא דר' אלעזר נמי דלאמר דבא גר וגיורת לא תנשא לכהונה או ללמוד קדושה מתוספת בה בהיפך דאמה מישראל יותר מבת גר וגיורת דמותרת לכהונה והך דאין אמה מישראל נמי דקדושה ליה בה להנשא לכהן מ"מ כשרות אית בה להיות בכלל קהל ומחיל בפגוע דכא ולא אלמה אין לנו בקדושתי' קאי אין לנו בקדושתיה קאי וכ"ש פ' דרשון עיקר:

**הא נמי אכלה ממאי דלמא עד כאן לא קאמרי רבי אלעזר ורבי שמעון התם אלא דיש לו להאכיל במקום אחר אבל הכא דאין לו להאכיל במקום אחר לא וכי תימא הכא נמי יש לו להאכיל בבת גרים והא מיבעיא בעי לה רבי יוחנן מרבי אושעיא ולא פשיט ליה איתמר אביי אמר הואיל ומאכילה בלא ידעה רבא אמר הואיל ומאכילה בעבדיו ושפחותיו הכנענים אביי לא אמר כרבא קנין דאישות מקנין דאישות ילפינן ולא ילפינן קנין דאישות מקנין דעבדים ורבא לא אמר כאביי שאני התם שכבר אכלה ואביי (ג) שכבר אכלה לא אמרינן דאי לא תימא הכי בת ישראל שניסת לכהן ומית תיכול שכבר אכלה ורבא (ד) התם פקע קנייניה הכא לא פקע קנייניה גופא בעא מיניה רבי יוחנן מרבי אושעיא פגוע דכא כהן שנשא בת גרים מהו שיאכילנה בתרומה אישתיק ולא אמר ליה ולא מידי לסוף אתא גברא רבה אחרינא ובעא מיניה מילתא (ה)[אחריתי] ופשט ליה ומנו ריש לקיש א"ל רבי יהודה נשיאה לר' אושעיא אמו ר' יוחנן לאו גברא רבה הוא אמר ליה דקבעי מינאי מילתא דלית לה פתרי למאן אי לרבי יהודה בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי לא אכלה אי בקדושתיה קאי לא אכלה דהא (ו)אמר מר בת גר זכר כנס חלל זכר אי לאו בקדושתיה קאי לא אכלה דהא אמרינן קהל גרים איקרי קהל ואי לר' יוסי בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי אכלה בקדושתיה קאי אכלה דהא אמר (ו) אף גר שנשא בתו כשרה לכהונה אי לאו בקדושתיה קאי אכלה דהא אמר (ז)קהל גרים לא איקרי קהל אלא אליבא דהאי תנא דתנן רבי אליעזר בן יעקב אומר (ח)אשה בת גרים לא תנשא לכהונה עד שתהא אמה מישראל והכי קמיבעיא ליה כשרות מיתוספא בה ואכלה או דלמא קדושה מיתוספא בה ולא אכלה תא שמע כי אתא רבי אחא בר חיננא מדרומא אתא ואיתי מתניתא בידיה מנין לפצוע דכא כהן שנשא בת גרים (ט)שמאכילה בתרומה שנאמר [1]וכהן כי יקנה נפש קנין כספו וגו' יאכל בו למאן אילימא לרבי יהודה האמר בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי לא אכלה ואי לרבי יוסי ל"ל קרא האמר בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי אכלה אלא לאו לרבי אליעזר בן יעקב וש"מ כשרות איתוספא בה ואכלה ש"מ איתמר רב אמר

לגמרי: **דהא** אמר אף גר שנשא גיורת בתו כשרה לכהונה. מאכתי קרינ לטעמא דמית ליה קהל גריס לא מקרי קהל ולא חם להזכיר מלא נטר עד דקאמר מי לאו בקדושתיה קאי אכלה כו' דמי לא קאי סגי לה בטעם דקהל גריס לא מיקרי קהל למודיה:

הכי גרסינן דתנן רבי אליעזר בן יעקב אומר אשה בת גרים כו'. ממשנה היא במסכת ניבומות (פ"ל משנה ה) ולא קשיא ללא מייתי מתניתין דפרק בתרא דקדושין (דף עז.) דהך נמי משנה היא:

מוסף רש"י

(ה) משנה ה ד"ה ואי לאו נקדושתיה קאי. נ"ב פ' הערל: (ו) ד"ה ואי לאו נקדושתיה קאי. נ"ב פ' הערל: (ז) ד"ה אף גר שנשא. נ"ב פ' הערל: (ח) ד"ה אשה בת גרים. נ"ב פ' הערל: (ט) ד"ה מנין לפצוע. נ"ב פ' הערל:

תום' חד מקמאי

באנו למחלוקת ר"מ ור"ש ור"א לר"מ דאמר משמרת לביאה פסולה לא אכלה הא נמי לא אכלה לר"א ור"ש אכלה. ממאי דלמא ע"כ לא אמר ר"א ורבי שמעון אלא היכא דיש לו להאכיל במקום אחר אבל פגוע דכא דאין לו להאכיל במקום אחר לא וכי תימא הכא נמי יש לו להאכיל בבת גרים והא מיבעיא בעי לה רבי יוחנן מרבי אושעיא ולא פשיט ליה איתמר אביי אמר הואיל ומאכילה בלא ידעה רבא אמר הואיל ומאכילה בעבדיו ושפחותיו הכנענים אביי לא אמר כרבא קנין דאישות מקנין דאישות ילפינן ולא ילפינן קנין דאישות מקנין דעבדים ורבא לא אמר כאביי שאני התם שכבר אכלה ואביי שכבר אכלה לא אמרינן דאי לא תימא הכי בת ישראל שניסת לכהן ומית תיכול שכבר אכלה ורבא התם פקע קנייניה הכא לא פקע קנייניה גופא בעא מיניה רבי יוחנן מרבי אושעיא פגוע דכא כהן שנשא בת גרים מהו שיאכילנה בתרומה אישתיק ולא אמר ליה ולא מידי לסוף אתא גברא רבה אחרינא ובעא מיניה מילתא [אחריתי] ופשט ליה ומנו ריש לקיש א"ל רבי יהודה נשיאה לר' אושעיא אמו ר' יוחנן לאו גברא רבה הוא אמר ליה דקבעי מינאי מילתא דלית לה פתרי למאן אי לרבי יהודה בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי לא אכלה אי בקדושתיה קאי לא אכלה דהא אמר מר בת גר זכר כנס חלל זכר אי לאו בקדושתיה קאי לא אכלה דהא אמרינן קהל גרים איקרי קהל ואי לר' יוסי בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי אכלה בקדושתיה קאי אכלה דהא אמר אף גר שנשא גיורת בתו כשרה לכהונה אי לאו בקדושתיה קאי אכלה דהא אמר קהל גרים לא איקרי קהל אלא אליבא דהאי תנא דתנן רבי אליעזר בן יעקב אומר אשה בת גרים לא תנשא לכהונה עד שתהא אמה מישראל והכי קמיבעיא ליה כשרות מיתוספא בה ואכלה או דלמא קדושה מיתוספא בה ולא אכלה תא שמע כי אתא רבי אחא בר חיננא מדרומא אתא ואיתי מתניתא בידיה מנין לפצוע דכא כהן שנשא בת גרים שמאכילה בתרומה שנאמר וכהן כי יקנה נפש קנין כספו וגו' יאכל בו למאן אילימא לרבי יהודה האמר בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי לא אכלה ואי לרבי יוסי ל"ל קרא האמר בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי אכלה אלא לאו לרבי אליעזר בן יעקב וש"מ כשרות איתוספא בה ואכלה ש"מ איתמר רב אמר

לח א מיי' פט"ו מהל' מיאוסי ביאה הל' ז סמג לאוין תיח טוש"ע אה"ע סימן ד סעיף כב: לט ב מיי' שם פי"ט הל' ו סמג לאוין קנב טוש"ע שם סימן ז סעיף כח:

מ ג מיי' פ"ו מהל' תרומות הלכה יג: